

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefur samþykkt, staðfestist 192 hér með samkvæmt raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar gildi 24. nóv. og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 24. nóvember 1949.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

193

25. nóv.

fyrir vatnsveitu í Njarðvík.

1. gr.

Hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveita hreppsins nær yfir og hún getur fullnægt, og einnig til hafnarinnar í Njarðvík.

Óheimilt er skipum í Njarðvíkurhöfn að taka vatn annars staðar í Njarðvík en úr æðum vatnsveitu Njarðvíkurhrepps, og eingöngu á þeim stöðum, sem vatns-sölumaður eða vatnsveitunefnd ákveða.

2. gr.

Öll framkvæmdastörf, er vatnsveituna varða, annast vatnsveitunefnd í samráði við oddvita og hreppsnefnd.

Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Hreppsnefndinni skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hefur eftirlit með vatnsveitukerfinu og annast önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir.

Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er vatnsveitunefnd setur þar um.

3. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar, og má enginn leggja vatnsæðar frá vatnsveitunni annar en á eða þeir, sem vatnsveitunefnd felur það starf.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu Njarðvíkur, skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um til hvers vatnið skuli notað.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða úr götulögnum kaupsinsins að húsvegg og annast viðhald þeirra á sinn kostnað.

4. gr.

Skylt er hverjum húseiganda og lóðareiganda að halda vatnsæðum sínum frá götulögnum vel við, og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða aðrar bilanir. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu. Enginn má setja aflvélar í samband við vatnsveituna. Enginn má hafa hitaleiðslur eða aðrar leiðslur í sambandi við vatnsveituna, nema með samþykki vatnsveitunefndar eða umsjónarmanns og með þeim útbúnaði, sem að þeirra dómi má teljast tryggur.

193

25. nóv.

5. gr.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni eða löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað húseiganda.

Heimilt er vatnsveitunefnd eða umsjónarmanni að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki tengigjald eða vatnsskatt á réttum gjalddaga, efni, vinnu eða annað, sem vatnsveitan kann að leggja til um stundarsakir.

Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað.

6. gr.

Engum er heimilt án leyfis vatnsveitunefndar eða umsjónarmanns að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar.

7. gr.

Vatnsveitunefnd getur lokað fyrir vatn í öllu kaupúninu eða nokkrum hluta þess til hreinsunar á vatnsgeymum eða til viðgerðar á þeim eða vatnsæðum. Slík lokun skal þá tilkynnt fyrir fram, ef nokkur tók eru á. Er nægilegt að auglýsingar séu settar á auglýsingastaði víðs vegar í kaupúninu.

8. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Njarðvíkurkaupþúns, sem virt eru til fasteignarskatts, og vatni er veitt í, eða úr næst til vatnsæða í götu, vegi eða opnu svæði, er lóð þeirra telst til, skal greiða vatnsskatt og tengigjald. Skatturinn og tengigjaldið skal lagt á eftir hinni lögskipuðu fasteignamatsvirðingu húsanna. Skatt skal einnig greiða af virðingarverði fastra véla, sem í húsinu eru, ef þær eru váttryggðar ásamt því og nota vatn úr vatnsæðum hreppsins.

9. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Njarðvíkurkaupþúns, sem svo er ástatt um, sem um getur í 8. gr. reglugerðar þessarar, skal greiða vatnsskatt að upphæð 20% — tuttugu af þúsundi —. Þó skal lágmark skattsins vera kr. 100.00 fyrir hvert hús.

Tengigjald greiðir húseigandi um leið og hann sækir um eða fær leyfi til að tengja við vatnsleiðslu hreppsins og nemur tengigjaldið 6% af fasteignamati hússins.

Fyrir vatnshana utanhúss og í peningshúsum og öðrum hliðstæðum útihúsum skal greiða 20 krónur árlega og fyrir vatnssalerni 10 krónur árlega.

10. gr.

Af húsum þeim, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, sem útheimtir mikið vatn, svo sem verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki o. fl., skal greiða í vatnsskatt 36% af fasteignamatsverði.

11. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir vatn til skipa skal greiða 10 krónur fyrir smálestina við afhendingu. Þó skal aldrei greitt minna en 16 krónur fyrir fiskiskip og 30 krónur fyrir önnur skip. Skip, sem fengið hafa vatn, mega ekki, að viðlögðum sektum, fara úr höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema greiðslufrestur hafi verið veittur.
2. Fyrir vatn í sildarpækil skal greiða 30 aurar fyrir hverja tunnu síldar.
3. Fyrir vatn til fiskþvottar á nýjum fiski, frystihúsa og verksmiðjureksturs, greiðist 50 aurar fyrir hvert skippund fiskjar miðað við þurrfisk.

4. Fyrir vatn til saltfiskþvottar 40 aurar á skippund.
5. Fyrir hvern vatnsmæli greiðist 40 krónur árlega.
6. Fyrir vatn til bílþvottar greiðist kr. 10.00 fyrir smálestina.

193

25. nóv.

12. gr.

Hreppsnefndin getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þennan um allt að 50%.

13. gr.

Hver sá, sem sannur verður að sök, um að taka vatn án heimildar eða á annan hátt en ráð er gert fyrir, í þeim tilgangi að losna við að greiða lögmæt gjöld fyrir, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við samkv. hegningarlögum. Auk þess greiði hann fyrir vatnið eftir mati umsjónarmanns eða vatnsveitunefndar.

14. gr.

Hver, sem skemmir eða saugar vatnsæðar vatnsveitunnar, vatnsgeyma, brunahana eða önnur mannvirki, sem heyra vatnsveitunni til, skal greiða fullar bætur samkv. mati tveggja óvilhallra manna, og sæta sektum fyrir.

15. gr.

Skýlt er manni að láta af hendi land sitt, landsafnot og mannvirki í þágu vatnsveitu kaupsins, og þola þær kvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef eigi næst samkomulag.

16. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksár og annast hreppsnefndin reikningshald veitunnar og hefur á hendi innheimtu vatnsskatts. Gjaldldagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir liðandi ár.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi eða útflytjandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts af sild og fiski.

Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar allt að 500 króna sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum. Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi reglugerð nr. 55 21. júní 1928, um notkun vatns og vatnsskatt í kaupsinu í Njarðvík, og reglugerð nr. 96 29. júlí 1938 um breytingar á þeirri reglugerð.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 25. nóvember 1949.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Gísli Jónasson.